

MARCINEK (4) *sb m*

a *pochylone*; e *prawdopodobnie jasne* (tak w -ek).

sg N Mårcinek (2). ◇ D Mårcinkowi (1). ◇ I Mårcinki(e)m (1). ◇ [pl N Mårcinkowie.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn, Linde brak.

Dem. od „Marcin”:

1. *n-pers* (3) : Marcinkovi Nyebofczika křzyřadza Gamratha pywnychnemv vbranye Zamřchowe vkradl *LibMal* 1548/139v, 1543/75v; Piekårz Marczinek *WyprKr* 125v.

2. *Pogard. o różnowiercach; prawdopodobnie nawiązanie do imienia Marcina Lutra* (1) : Y o Marćiná fię X. K. gniewać/ y mnie Koczłkodanem y morřkim kotem Marćinkiem po řakowřkå [!]/ ábo po dziećinřku/ nåzywåć niewiem iefli przyřtało *CzechEp* 82; [tåk iåko/ ách nieřtetyřz/ dziřieyřzy Marcinkowie/ Luter/ y Bucerus vřzynili y z vřzniami řwymi. *WujPosřw* 1584 482; tåk iåko mařz iåřne przyřlådny w Marćinie řwiętyem/ åle mi nie tåk iåko dziřieyřzy Marćinkowie y řzyniå y vřzå. *WujPosřw* 1584 483.]